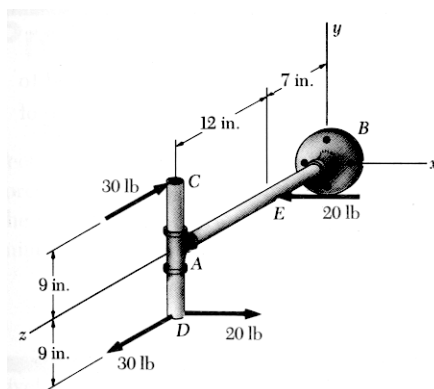

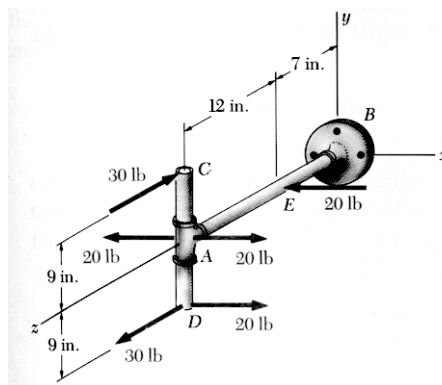
ตัวอย่าง 3.6

ให้หาองค์ประกอบของแรงคู่ควบเดี่ยวซึ่งสมดุลกับแรงคู่ควบ 2 คู่ดังแสดงในรูป

(Beer, 1988: 93)

วิธีทำ

(Beer, 1988: 93)

ใส่แรงคู่หนึ่งซึ่งมีขนาด 20 lb เท่ากันแต่ทิศตรงข้ามกัน ที่ A ได้แรงคู่ควบใหม่ 2 คู่แทนคู่ควบจากแรง 20 lb เดิม โดยแรงคู่ควบใหม่จากแรง 20 lb คู่หนึ่งอยู่ในระนาบ xz และอีกคู่อยู่ในระนาบซึ่งขนานกับระนาบ xy

แรงคู่ควบใหม่ทั้ง 3 คู่ซึ่งสมดุลกับคู่ควบเดิม เขียนแทนด้วยเวกเตอร์แรงคู่ควบ M_x , M_y และ M_z มีทิศทางชี้ไปตามแกน x, y และ z ตามลำดับ โดยมีโมเมนต์ดังนี้

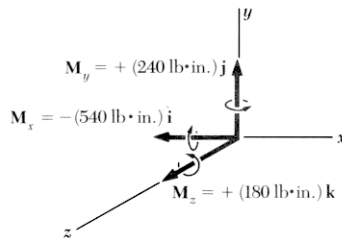
$$M_x = -(30 \text{ lb})(18 \text{ in}) = -540 \text{ lb.in}$$

$$M_y = +(20 \text{ lb})(12 \text{ in}) = +240 \text{ lb.in}$$

$$M_z = +(20 \text{ lb})(9 \text{ in}) = +180 \text{ lb.in}$$

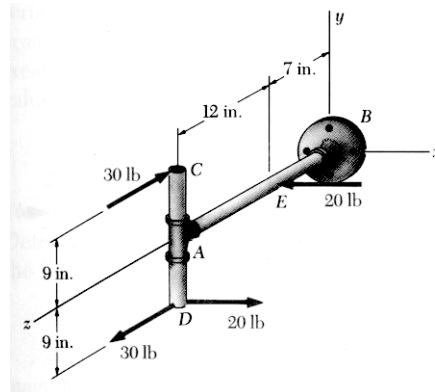
โมเมนต์ทั้งสามนี้แทนองค์ประกอบของคู่ควบเดี่ยว M ซึ่งสมดุลกับคู่ควบ 2 คู่เดิม และเขียนในรูปเวกเตอร์ได้

$\mathbf{M} = -(540 \text{ lb}\cdot\text{in})\mathbf{i} + (240 \text{ lb}\cdot\text{in})\mathbf{j} + (180 \text{ lb}\cdot\text{in})\mathbf{k}$ **ตอบ**

(Beer, 1988: 93)

วิธีทำอีกวิธี

(Beer, 1988: 93)

องค์ประกอบของแรงคู่ควบเดี่ยวที่สมมูล \mathbf{M} อาจหาได้จากการคำนวณผลรวมของโมเมนต์ของแรงทั้ง 4 ที่กำหนดให้รอบจุดหนึ่งจุดใด ในกรณีนี้เลือกจุด D ได้ดังนี้

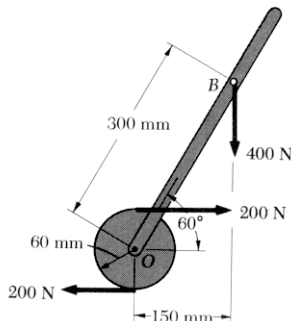
$$\mathbf{M} = \mathbf{M}_D = (18 \text{ in})\mathbf{j} \times -(30 \text{ lb})\mathbf{k} + [(9 \text{ in})\mathbf{j} - (12 \text{ in})\mathbf{k}] \times (-20 \text{ lb})\mathbf{i}$$

ได้

$\mathbf{M} = -(540 \text{ lb}\cdot\text{in})\mathbf{i} + (240 \text{ lb}\cdot\text{in})\mathbf{j} + (180 \text{ lb}\cdot\text{in})\mathbf{k}$ **ตอบ**

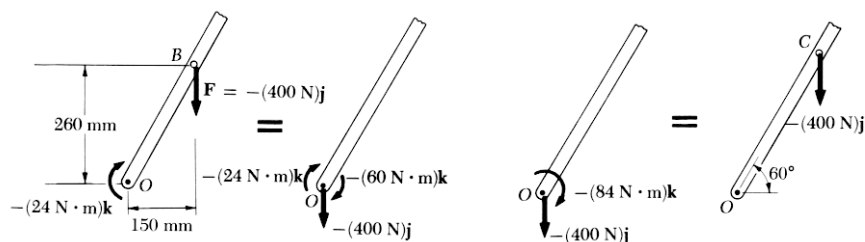
ตัวอย่าง 3.7

แทนที่แรงคู่ควบ 1 คู่และแรง 1 แรงค้ำรูป ด้วยแรงเดี่ยว 1 แรงซึ่งกระทำต่อกัน โยค(lever) และให้หาระยะจากเพลา(shaft) ไปยังจุดซึ่งแรงนี้กระทำ

(Beer, 1988: 94)

วิธีทำ

(Beer, 1988: 94)

แทนแรงและแรงคู่ควบด้วยระบบแรงและแรงคู่ควบซึ่งสมมูลที่ O ด้วยการย้ายแรง $F = -(400N)j$ ไปยัง O พร้อมทั้งเพิ่มโมเมนต์ของแรงคู่ควบ M ซึ่งเท่ากับโมเมนต์รอบ O ของแรงเมื่ออยู่จุดเดิม

$$M_o = \overline{OB} \times F = [(0.150 \text{ m})i + (0.260 \text{ m})j] \times (-400 \text{ N})j$$

$$M_o = -(60 \text{ N}\cdot\text{m})k$$

รวมโมเมนต์นี้เข้ากับโมเมนต์ของแรงคู่ควบ $-(24 \text{ N}\cdot\text{m})k$ ซึ่งเกิดจากแรงคู่ควบ 200-N จะได้โมเมนต์ของแรงคู่ควบ $-(84 \text{ N}\cdot\text{m})k$ กำจัดแรงคู่ควบที่ได้นี้โดยการเลื่อนให้ F ไปกระทำที่จุด C ซึ่งทำให้เกิดโมเมนต์เท่ากับโมเมนต์ที่ต้องการกำจัด

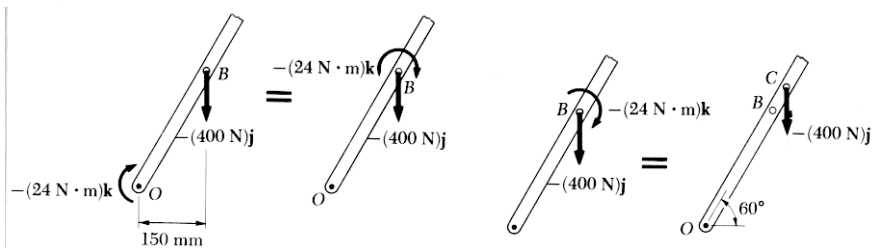
$$\begin{aligned}
 -(84 \text{ N}\cdot\text{m})\mathbf{k} &= \overline{OC} \times \mathbf{F} \\
 &= [(OC) \cos 60^\circ \mathbf{i} + (OC) \sin 60^\circ \mathbf{j}] \times (-400 \text{ N})\mathbf{j} \\
 &= -(OC) \cos 60^\circ (400 \text{ N})\mathbf{k}
 \end{aligned}$$

นั่นคือ

$$(OC) \cos 60^\circ = 0.210 \text{ m} = 210 \text{ mm}$$

$$OC = 420 \text{ mm} \quad \text{ตอบ}$$

วิธีทำอีกวิธี

(Beer, 1988: 94)

เนื่องจากผลจากแรงคู่ควบไม่ขึ้นกับตำแหน่งหรือจุดซึ่งแรงคู่ควบกระทำ ดังนั้นสามารถเลื่อนโมเมนต์ของแรงคู่ควบ $-(24 \text{ N}\cdot\text{m})\mathbf{k}$ ไปยังจุด B ซึ่งอยู่ในระนาบเดิมหรือระนาบซึ่งขนานกับระนาบเดิม จะได้ระบบแรงและแรงคู่ควบกระทำที่จุด B

กำจัดแรงคู่ควบได้โดยการเลื่อนให้ F ไปกระทำที่จุด C ซึ่งทำให้เกิดโมเมนต์เท่ากับโมเมนต์ซึ่งต้องการกำจัด

$$\begin{aligned}
 -(24 \text{ N}\cdot\text{m})\mathbf{k} &= \overline{BC} \times \mathbf{F} \\
 &= -(BC) \cos 60^\circ (400 \text{ N})\mathbf{k}
 \end{aligned}$$

ได้

$$(BC) \cos 60^\circ = 0.060 \text{ m} = 60 \text{ mm}$$

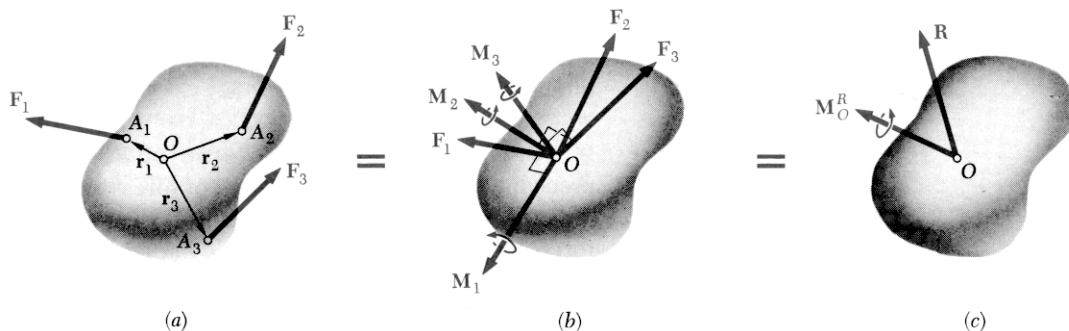
$$BC = 120 \text{ mm}$$

$$OC = OB + BC = 300 \text{ mm} + 120 \text{ mm}$$

$$OC = 420 \text{ mm} \quad \text{ตอบ}$$

3.17 การลดระบบแรงซึ่งประกอบด้วยแรงหลายแรงให้เหลือแรง 1 แรงและแรงคู่ควบ 1 คู่

พิจารณาระบบแรง F_1, F_2, F_3 ซึ่งกระทำต่อวัตถุคงรูปหนึ่งทีจุด A_1, A_2, A_3 ตามลำดับ และมี r_1, r_2, r_3 เป็นเวกเตอร์ตำแหน่ง จากรูปที่ 3.40(a)

รูปที่ 3.40 (Beer, 1988: 99)

F_1 สามารถเคลื่อนจาก A_1 ไปยัง O ซึ่งเป็นจุดที่กำหนดให้ได้ โดยเพิ่มโมเมนต์ของแรงคู่ควบ M_1 เท่ากับ $r_1 \times F_1$ ซึ่งเท่ากับโมเมนต์ของแรง F_1 กระทำที่จุดเดิมรอบจุด O เข้าไปในระบบแรงเดิม

ในทำนองเดียวกัน F_2, F_3 จะสามารถเคลื่อนไปที่ O ได้ โดยเพิ่ม M_2, M_3 เข้าไปในระบบแรงเดิม จากรูปที่ 3.40(b)

เนื่องจากในขณะนี้ แรงทั้งหมดมากระทำที่จุดเดียวกัน จึงสามารถรวมกันแบบเวกเตอร์ และให้ผลลัพธ์ที่ได้เป็น R ทำนองเดียวกัน M_1, M_2, M_3 ก็สามารถรวมกันแบบเวกเตอร์และให้ผลลัพธ์ที่ได้เป็นเวกเตอร์แรงคู่ควบเดี่ยว M_O^R ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ระบบของแรงใด ๆ ไม่ว่าจะซับซ้อนแค่ไหน จะสามารถลดลงให้เหลือเป็นเพียงระบบแรงและแรงคู่ควบซึ่งสมมูล 1 ระบบ กระทำที่จุดซึ่งกำหนดให้ O

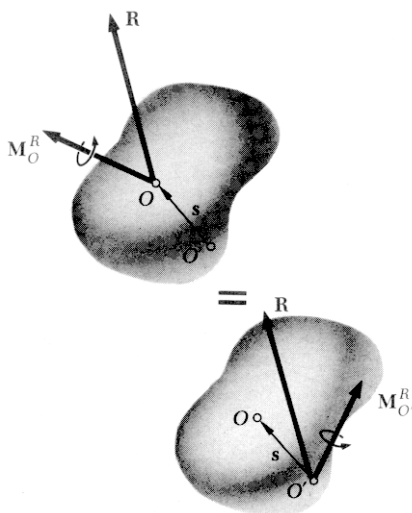
ข้อสังเกต แม้ว่า เวกเตอร์แรงคู่ควบ M_1, M_2, M_3 จะตั้งฉากกับแรงแต่ละแรงซึ่งทำให้โมเมนต์นั้นเกิดขึ้น แต่แรงลัพธ์ R และเวกเตอร์แรงคู่ควบลัพธ์ M_O^R ไม่จำเป็นต้องตั้งฉากกัน จากรูปที่ 3.40(c)

ระบบแรงและแรงคู่ควบซึ่งสมมูล เขียนเป็นสมการได้

$$\mathbf{R} = \sum \mathbf{F} \quad \mathbf{M}_O^R = \sum \mathbf{M}_O = \sum (\mathbf{r} \times \mathbf{F}) \quad (3.52)$$

ซึ่งแสดงให้เห็นว่า แรงลัพธ์ \mathbf{R} ได้จากการรวมแรงทั้งหมดในระบบ ส่วนโมเมนต์ลัพธ์ \mathbf{M}_O^R ได้จากการรวมโมเมนต์รอบ O ของแรงทั้งหมดในระบบ โดยการรวมแรงและโมเมนต์ต้องเป็นแบบเวกเตอร์

ระบบแรงและแรงคู่ควบซึ่งกระทำที่จุด O ใด ๆ สามารถถูกลดให้เป็นระบบแรงและแรงคู่ควบซึ่งกระทำที่จุด O' ใด ๆ ได้ โดยแรงลัพธ์ \mathbf{R} ยังคงเดิมไม่เปลี่ยนแปลง ส่วนเวกเตอร์แรงคู่ควบ $\mathbf{M}_{O'}^R$ จะเท่ากับผลรวมของเวกเตอร์แรงคู่ควบ \mathbf{M}_O^R กับโมเมนต์รอบ O' เนื่องจาก \mathbf{R} กระทำที่จุด O รูปที่ 3.41

รูปที่ 3.41 (Beer, 1988: 100)

จะได้

$$\mathbf{M}_{O'}^R = \mathbf{M}_O^R + \mathbf{s} \times \mathbf{R} \quad (3.53)$$

ในทางปฏิบัติ การลดระบบแรงใด ๆ ให้เหลือเป็นแรงเดียว 1 แรง \mathbf{R} กระทำที่ O และแรงคู่ควบ \mathbf{M}_O^R จะแสดงให้เห็นอยู่ในรูปองค์ประกอบในแนวตั้งฉาก โดยการแยกแรง \mathbf{F} และเวกเตอร์ตำแหน่ง \mathbf{r} ให้อยู่ในแกน x, y, z ดังนี้

$$\mathbf{r} = x\mathbf{i} + y\mathbf{j} + z\mathbf{k} \quad (3.54)$$

$$\mathbf{F} = F_x\mathbf{i} + F_y\mathbf{j} + F_z\mathbf{k} \quad (3.55)$$

แทนค่า \mathbf{r} และ \mathbf{F} ลงในสมการ (3.52) และจากการแยกตัวประกอบของ $\mathbf{i}, \mathbf{j}, \mathbf{k}$ จะได้ \mathbf{R} และ \mathbf{M}_O^R ในรูป

$$\mathbf{R} = R_x\mathbf{i} + R_y\mathbf{j} + R_z\mathbf{k} \quad \mathbf{M}_O^R = M_x^R\mathbf{i} + M_y^R\mathbf{j} + M_z^R\mathbf{k} \quad (3.56)$$

แรงองค์ประกอบ R_x, R_y, R_z แทนผลรวมของแรงองค์ประกอบในระบบทั้งหมดในแกน x, y, z ตามลำดับ และเป็นการวัดแนวโน้มของระบบแรง ซึ่งพยายามกระทำให้อัตถุทรงรูปเคลื่อนที่แบบเลื่อนขนานในแนวแกน x, y, z

ในทำนองเดียวกัน เวกเตอร์องค์ประกอบ M_x^R, M_y^R, M_z^R แทนผลรวมของโมเมนต์ซึ่งเกิดจากแรงทั้งหมดในระบบกระทำรอบแกน x, y, z และใช้วัดแนวโน้มของระบบแรงซึ่งพยายามกระทำให้อัตถุทรงรูปหมุนรอบแกน x, y, z

ถ้าต้องการหาขนาดและทิศทางของแรง \mathbf{R} และ \mathbf{M}_O^R หาได้จากความสัมพันธ์ในสมการ

$$R = \sqrt{R_x^2 + R_y^2 + R_z^2} \quad \text{และ} \quad \cos \theta_x = \frac{R_x}{R} \quad \cos \theta_y = \frac{R_y}{R} \quad \cos \theta_z = \frac{R_z}{R}$$

3.18 ระบบซึ่งสมมูลของแรงหลายแรง

จากหัวข้อที่แล้ว จะเห็นว่าระบบแรงใด ๆ ซึ่งกระทำต่อวัตถุทรงรูปหนึ่งอาจถูกลดเป็นระบบแรงและแรงคู่ควบกระทำที่จุดซึ่งกำหนดให้ O ระบบแรงและแรงคู่ควบซึ่งสมมูลนี้มีผลต่อวัตถุทรงรูปเช่นเดิม

ระบบแรง 2 ระบบจะสมมูลกันถ้าระบบแรงทั้ง 2 ระบบนั้นสามารถลดลงให้เหลือเป็นระบบแรงและแรงคู่ควบซึ่งเหมือนกัน ที่จุดซึ่งกำหนดให้ O

จากสมการ (3.52) ระบบแรง 2 ระบบคือ F_1, F_2, F_3 และ F'_1, F'_2, F'_3 จะสมมูลกันก็ต่อเมื่อ ผลรวมของแรงและผลรวมของโมเมนต์รอบจุด O ซึ่งกำหนดให้ ของแรงทั้งหมดในทั้ง 2 ระบบนั้นมีค่าเท่ากัน ซึ่งเขียนในรูปทางคณิตศาสตร์ ดังนี้

$$\sum \mathbf{F} = \sum \mathbf{F}' \quad \text{และ} \quad \sum \mathbf{M}_O = \sum \mathbf{M}'_O \quad (3.57)$$

แยกแรงและโมเมนต์ในสมการ (3.57) ให้อยู่ในรูปแรงองค์ประกอบในแนวตั้งฉาก จะได้เงื่อนไขซึ่งจะทำให้ระบบแรง 2 ระบบ ซึ่งกระทำต่อวัตถุทรงรูปสมมูลกัน ดังนี้

$$\begin{aligned} \sum F_x &= \sum F'_x & \sum F_y &= \sum F'_y & \sum F_z &= \sum F'_z \\ \sum M_x &= \sum M'_x & \sum M_y &= \sum M'_y & \sum M_z &= \sum M'_z \end{aligned} \quad (3.58)$$

สมการเหล่านี้แสดงให้เห็นว่าระบบของแรง 2 ระบบจะสมมูลกัน ถ้าระบบของทั้งสองนั้นพยายามกระทำต่อวัตถุทรงรูปให้ เกิดการเคลื่อนที่แบบเลื่อนขนานในแกน x, y, z เหมือนกัน และ เกิดการเคลื่อนที่แบบหมุนรอบแกน x, y, z เหมือนกัน

3.19 การลดระบบของแรงในลักษณะอื่น

ในกรณีที่ลดระบบของแรงในหัวข้อ 3.17 ให้เหลือเป็นแรงเดี่ยว \mathbf{R} และเวกเตอร์แรงคู่ควบ \mathbf{M}_O^R ถ้าแรง $\mathbf{R} = 0$ จะเหลือเวกเตอร์แรงคู่ควบ \mathbf{M}_O^R เท่านั้น นั่นคือระบบแรงใด ๆ อาจลดเหลือเป็นแรงคู่ควบ 1 คู่ ซึ่งเรียกว่า **แรงคู่ควบลัพธ์** ของระบบแรงนั้น

จากการสำรวจเงื่อนไขที่จะลดระบบแรงใด ๆ ให้เหลือแรงเดี่ยว 1 แรง พิจารณาจากหัวข้อ 3.16 ที่ว่า ระบบแรงและแรงคู่ควบที่ O อาจแทนได้ด้วยแรงเดี่ยว 1 แรง \mathbf{R} กระทำในแนวใหม่ที่กำหนดให้ถ้า \mathbf{R} และ \mathbf{M}_O^R ตั้งฉากกัน สรุปได้ว่าระบบของแรงซึ่งอาจลดเป็นแรงเดี่ยวหรือแรงลัพธ์ 1 แรงได้ ถ้าแรง \mathbf{R} และเวกเตอร์แรงคู่ควบ \mathbf{M}_O^R ตั้งฉากกัน เงื่อนไขนี้ไม่สามารถใช้ได้ทั่วไปในระบบแรง 3 มิติ จะใช้ได้กรณี 3 มิติเฉพาะถ้าระบบแรงนั้นเป็น ระบบแรงร่วมจุด หรือ ระบบแรงในระนาบเดียวกัน หรือ ระบบแรงขนานกัน

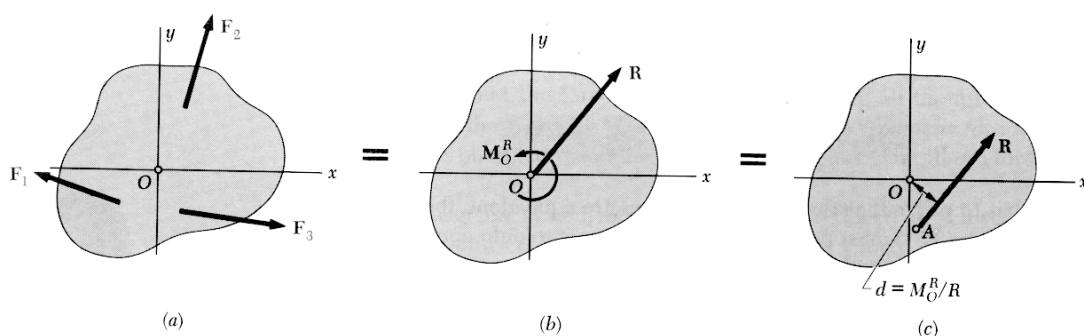
1. กรณีระบบแรงร่วมจุด

แรงทั้งหมดสามารถรวมกันโดยตรงออกมาเป็นแรงลัพธ์ \mathbf{R} ได้เสมอ ดูบทที่ 2

2. กรณีระบบแรงในระนาบเดียวกัน

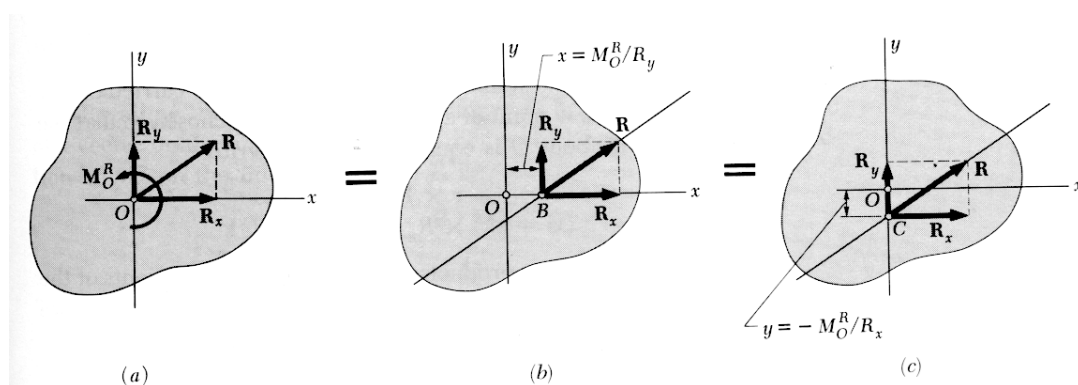
ผลรวม R ของแรงในระบบจะอยู่ในระนาบเดียวกับแรงทั้งหลายในระนาบนั้น จากรูปที่ 3.42(a) ในกรณีที่โมเมนต์ของแต่ละแรงรอบจุด O ใด ๆ ผลรวมที่ได้จะเป็นโมเมนต์ลัพธ์ M_O^R ซึ่งตั้งฉากกับระนาบนั้น จากรูปที่ 3.42(b)

จากระบบแรงและแรงคู่ควบซึ่งกระทำที่ O ซึ่งประกอบด้วย R และ M_O^R ซึ่งตั้งฉากกัน สามารถลดให้เหลือแรงเดียว 1 แรง R ได้โดยการเลื่อน R ไปในระนาบนั้นจนกระทั่งโมเมนต์เนื่องจากแรง R รอบจุด O เท่ากับ M_O^R ระยะจาก O ไปยัง R นี้หาได้จาก $d = \frac{M_O^R}{R}$ จากรูปที่ 3.42(c)

รูปที่ 3.42 (Beer, 1988: 102)

จากหัวข้อ 3.17 สังเกตว่า การลดระบบของแรงจะง่ายขึ้นถ้าแรงต่าง ๆ ถูกแยกให้เป็นแรงองค์ประกอบในแนวตั้งฉาก ดังนั้นแรงในระบบแรงและแรงคู่ควบที่ O จึงแสดงให้อยู่ในรูปแรงองค์ประกอบ จากรูปที่ 3.43(a)

รูปที่ 3.43 (Beer, 1988: 103)

$$R_x = \sum F_x \quad R_y = \sum F_y \quad M_z^R = M_O^R = \sum M_O \quad (3.59)$$

ในการลดให้เหลือแรงเดียว 1 แรง \mathbf{R} นั้น ต้องให้โมเมนต์ซึ่งเกิดจาก \mathbf{R} รอบ O เท่ากับ \mathbf{M}_O^R กำหนดให้ x, y เป็นพิกัดของจุด A ซึ่งแรง \mathbf{R} กระทำ จากหัวข้อ 3.8 จะได้

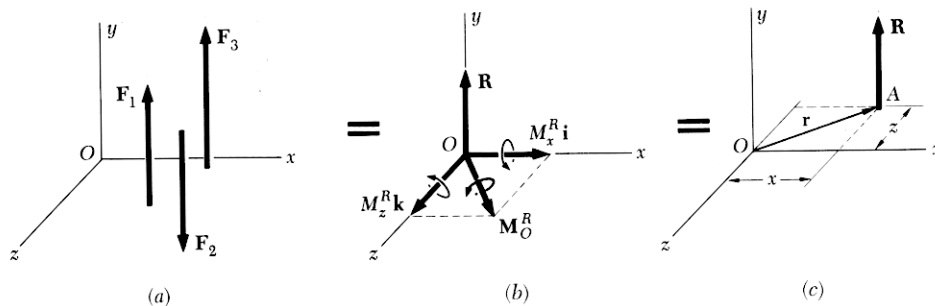
$$xR_y - yR_x = M_O^R$$

ซึ่งแทนสมการเส้นตรงของแนวการกระทำของ \mathbf{R}

อาจจะหา x และ y ได้โดยตรงจากความรู้ที่ว่า \mathbf{M}_O^R ต้องเท่ากับโมเมนต์รอบ O เนื่องจากแรงองค์ประกอบ \mathbf{R} ในแกน y เมื่อ \mathbf{R} กระทำที่จุด B จากรูปที่ 3.43(b) และต้องเท่ากับโมเมนต์รอบ O เนื่องจากแรงองค์ประกอบ \mathbf{R} ในแกน x เมื่อ \mathbf{R} กระทำที่จุด C จากรูปที่ 3.43(c)

3. กรณีระบบแรงขนานกัน

สมมติให้แรงทั้งหมดขนานกันในแกน y จากรูปที่ 3.44(a) แรงลัพธ์ \mathbf{R} ย่อมขนานกับแกน y ด้วยเช่นกัน นอกจากนี้เนื่องจากโมเมนต์ของแรงซึ่งกำหนดให้ต้องตั้งฉากกับแรงนั้น โมเมนต์ลัพธ์รอบ O ของแต่ละแรงในระบบ \mathbf{M}_O^R จะอยู่ในระนาบ zx ดังนั้นระบบแรงและแรงคู่ควบที่จุด O จะประกอบด้วยแรง \mathbf{R} และเวกเตอร์แรงคู่ควบ \mathbf{M}_O^R ซึ่งตั้งฉากกัน จากรูปที่ 3.44(b) ระบบแรงดังกล่าวอาจจะลดเหลือเป็นแรงเดียว \mathbf{R} จากรูปที่ 3.44(c) หรือถ้า $\mathbf{R} = 0$ อาจจะลดเหลือเป็นแรงคู่ควบเดียว 1 คู่ \mathbf{M}_O^R

รูปที่ 3.44 (Beer, 1988: 103)

ในทางปฏิบัติ ระบบแรงและแรงคู่ควบที่จุด O จะแสดงในรูปแรงองค์ประกอบเป็น

$$R_y = \sum F_y \quad M_x^R = \sum M_x \quad M_z^R = \sum M_z \quad (3.60)$$

การลดระบบแรงให้เหลือแรงเดียว 1 แรงอาจทำได้โดยย้าย \mathbf{R} ให้ไปกระทำที่จุดใหม่ $A(x, 0, z)$ โดยเลือกตำแหน่งของจุด A ซึ่งทำให้เกิดโมเมนต์เนื่องจาก \mathbf{R} รอบ O มีค่าเท่ากับ \mathbf{M}_O^R เขียนได้เป็น

$$\begin{aligned} \mathbf{r} \times \mathbf{R} &= \mathbf{M}_O^R \\ (xi + zk) \times R_y \mathbf{j} &= M_x^R \mathbf{i} + M_z^R \mathbf{k} \end{aligned}$$

จากการคำนวณผลคูณเชิงเวกเตอร์ และ แก่นสมการจากค่าสัมประสิทธิ์ของเวกเตอร์หนึ่งหน่วย ของสมการข้างต้น จะได้สมการเชิงสเกลาร์ ซึ่งแสดงค่าพิคัดของ A ดังนี้

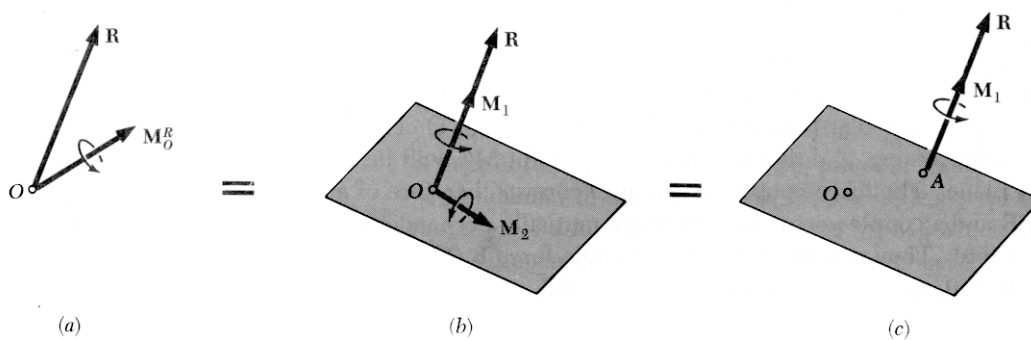
$$-zR_y = M_x^R \quad xR_y = M_z^R$$

สมการนี้แสดงว่า โมเมนต์ของ \mathbf{R} รอบแกน x และ z ต้องเท่ากับค่า M_x^R และ M_z^R ตามลำดับ

3.20 การลดระบบแรงเป็นระบบแรงและแรงคู่ควบซึ่งมีแกนร่วมกัน (a wrench)

ในกรณีทั่วไปของระบบแรงใน 3 มิติ ระบบแรงและแรงคู่ควบที่จุด O ซึ่งประกอบด้วยแรง \mathbf{R} และเวกเตอร์แรงคู่ควบ \mathbf{M}_O^R ซึ่งไม่ตั้งฉากกันและไม่เท่ากับศูนย์ทั้งคู่ รูปที่ 3.45(a) ดังนั้นระบบแรงจึงไม่สามารถลดให้เหลือแรงเดียว 1 แรง หรือแรงคู่ควบ 1 คู่ได้ อย่างไรก็ตามเวกเตอร์แรงคู่ควบอาจจะถูกแทนได้ด้วยเวกเตอร์แรงคู่ควบอีก 2 คู่ซึ่งได้จากการแยก \mathbf{M}_O^R ให้เป็นเวกเตอร์องค์ประกอบ \mathbf{M}_1 มีทิศทางในแนวแรง \mathbf{R} และเวกเตอร์องค์ประกอบ \mathbf{M}_2 ในระนาบซึ่งตั้งฉากกับ \mathbf{R} รูปที่ 3.45(b)

เวกเตอร์แรงคู่ควบ \mathbf{M}_2 และแรง \mathbf{R} ซึ่งตั้งฉากกัน สามารถแทนได้ด้วยแรงเดียว 1 แรง \mathbf{R} ซึ่งกระทำในแนวกระทำใหม่ ดังนั้นระบบแรงเดิมจะถูกลดเหลือเป็นแรง \mathbf{R} และเวกเตอร์แรงคู่ควบ \mathbf{M}_1 รูปที่ 3.45(c) นั่นคือลดเหลือแรง \mathbf{R} และ แรงคู่ควบ 1 คู่ซึ่งกระทำอยู่ในระนาบซึ่งตั้งฉากกับ \mathbf{R} ทำให้โมเมนต์มีแนวการกระทำในแนว \mathbf{R}

รูปที่ 3.45 (Beer, 1988: 104)

ระบบแรงแบบนี้เรียกว่า ระบบแรงและแรงคู่ควบซึ่งมีแกนร่วมกัน (a wrench) เพราะเกิดผลร่วมกันระหว่างแรงผลักและแรงบิด ซึ่งมีลักษณะเหมือนกับการกระทำใน ไชควง (wrench)

แนวการกระทำของ \mathbf{R} เรียกว่า แกนของไชควง (axis of the wrench) และอัตราส่วน $p = \frac{M_1}{R}$ เรียกว่า **pitch of the wrench**

ดังนั้น ระบบแรงและแรงคู่ควบซึ่งมีแกนร่วมกัน ประกอบด้วยเวกเตอร์สองตัวร่วมแนวกระทำเดียวกัน คือแรง \mathbf{R} และเวกเตอร์แรงคู่ควบ

$$\mathbf{M}_1 = p\mathbf{R} \tag{3.61}$$

จากสมการ (3.35) ซึ่งใช้หาภาพฉายของเวกเตอร์ในแนวแกนที่กำหนดให้ จะได้ ภาพฉายของ \mathbf{M}_O^R ในแนว \mathbf{R} คือ

$$M_1 = \frac{\mathbf{R} \cdot \mathbf{M}_O^R}{R}$$

และ pitch of the wrench

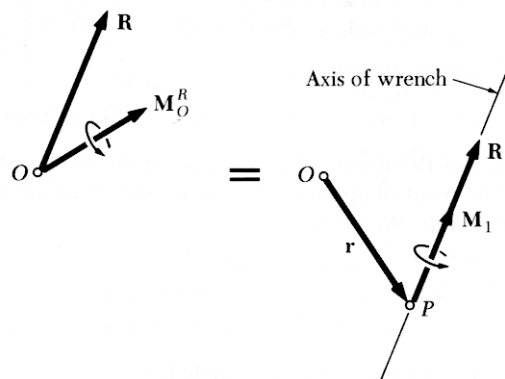
$$p = \frac{M_1}{R} = \frac{\mathbf{R} \cdot \mathbf{M}_O^R}{R^2} \tag{3.62}$$

ในการนิยามแกนของไขควง อาจเขียนความสัมพันธ์ซึ่งเกี่ยวข้องกับเวกเตอร์ตำแหน่ง \mathbf{r} ของจุด P ใด ๆ ที่อยู่บนแกนของไขควง ให้แรงลัพธ์ \mathbf{R} และเวกเตอร์คู่ควบ \mathbf{M}_1 กระทำที่ P จากรูปที่ 3.46 แล้วแสดงให้เห็นว่าโมเมนต์รอบ O ของระบบแรงและแรงคู่ควบนี้เท่ากับ โมเมนต์ลัพธ์ของระบบแรงเดิม ดังนี้

$$\mathbf{M}_1 + \mathbf{r} \times \mathbf{R} = \mathbf{M}_O^R \tag{3.63}$$

จากสมการ (3.61) ได้

$$p\mathbf{R} + \mathbf{r} \times \mathbf{R} = \mathbf{M}_O^R \tag{3.64}$$

รูปที่ 3.46 (Beer, 1988: 105)

ในกรณีพิเศษ ถ้า \mathbf{R} และ \mathbf{M}_O^R ต่างเท่ากับ ศูนย์ ระบบแรงนั้นจะไม่มีผลต่อการเคลื่อนที่ของวัตถุคงรูปซึ่งถูกกระทำด้วยระบบแรงนั้น และเรียกวัดถุคงรูปนั้นว่าอยู่ในสถานะสมดุล

ตัวอย่าง 3.8

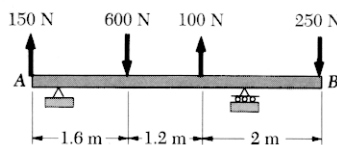
คาน 4.80 m ถูกกระทำด้วยแรงดังรูป ให้แทนระบบแรงที่กำหนดให้เป็น

ก. ระบบแรงและแรงคู่ควบซึ่งสมมูลกระทำที่ A

ข. ระบบแรงและแรงคู่ควบซึ่งสมมูลกระทำที่ B

ค. แรงเดียว 1 แรง หรือ แรงลัพธ์

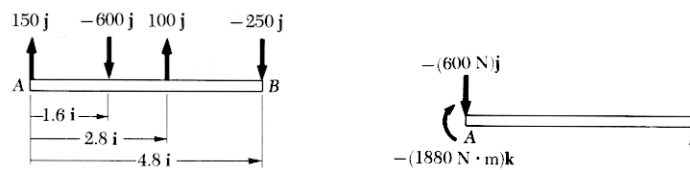
ข้อสังเกต เนื่องจากระบบที่กำหนดให้ไม่ได้รวมแรงปฏิกิริยามาให้ด้วย ซึ่งจะเป็นผลให้คานนี้จะยังไม่สมดุลภายใต้ระบบแรงที่กำหนดมาให้

(Beer, 1988: 106)

วิธีทำ

ก. ระบบแรงและแรงคู่ควบซึ่งสมมูลกระทำที่ A

(Beer, 1988: 106)

ประกอบด้วยแรง \mathbf{R} และแรงคู่ควบ \mathbf{M}_A^R

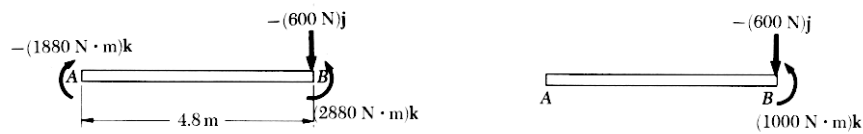
ดังนี้

$$\begin{aligned}\mathbf{R} &= \sum \mathbf{F} \\ &= (150 \text{ N})\mathbf{j} - (600 \text{ N})\mathbf{j} + (100 \text{ N})\mathbf{j} - (250 \text{ N})\mathbf{j} = -(600 \text{ N})\mathbf{j}\end{aligned}$$

$$\begin{aligned}\mathbf{M}_A^R &= \sum (\mathbf{r} \times \mathbf{F}) \\ &= (1.6\mathbf{i}) \times (-600\mathbf{j}) + (2.8\mathbf{i}) \times (100\mathbf{j}) + (4.8\mathbf{i}) \times (-250\mathbf{j}) \\ &= -(1880 \text{ N}\cdot\text{m})\mathbf{k}\end{aligned}$$

ระบบแรงและแรงคู่ควบซึ่งสมมูลกระทำที่ A คือ $\mathbf{R} = 600 \text{ N} \downarrow$ และ $\mathbf{M}_A^R = 1880 \text{ N}\cdot\text{m} \curvearrowleft$ ตอบ

ข. ระบบแรงและแรงคู่ควบซึ่งสมมูลกระทำที่ B

(Beer, 1988: 106)

ประกอบด้วยแรง \mathbf{R} และแรงคู่ควบ \mathbf{M}_B^R ดังนี้

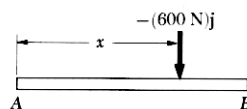
แรง $\mathbf{R} = -(600 \text{ N})\mathbf{j}$ ไม่เปลี่ยนแปลง

ส่วน \mathbf{M}_B^R หาได้จาก ผลที่ได้จาก ข้อ ก.

$$\begin{aligned} \mathbf{M}_B^R &= \mathbf{M}_A^R + \overrightarrow{BA} \times \mathbf{R} \\ &= -(1880 \text{ N}\cdot\text{m})\mathbf{k} + (-4.8 \text{ m})\mathbf{i} \times (-600 \text{ N})\mathbf{j} \\ &= -(1880 \text{ N}\cdot\text{m})\mathbf{k} + (2880 \text{ N}\cdot\text{m})\mathbf{k} = +(1000 \text{ N}\cdot\text{m})\mathbf{k} \end{aligned}$$

ระบบแรงและแรงคู่ควบซึ่งสมมูลกระทำที่ B คือ $\mathbf{R} = 600 \text{ N} \downarrow$ และ $\mathbf{M}_B^R = 1000 \text{ N}\cdot\text{m} \curvearrowright$ **ตอบ**

ค. แรงเดียว 1 แรง หรือ แรงลัพธ์

(Beer, 1988: 106)

แรงลัพธ์ของระบบต้องเท่ากับ \mathbf{R} และจุดซึ่งกระทำจะต้องทำให้เกิดโมเมนต์รอบ A มีค่าเท่ากับ \mathbf{M}_A^R เขียนได้เป็น

$$\begin{aligned} \mathbf{r} \times \mathbf{R} &= \mathbf{M}_A^R \\ x\mathbf{i} \times (-600 \text{ N})\mathbf{j} &= -(1880 \text{ N}\cdot\text{m})\mathbf{k} \\ -x(600 \text{ N})\mathbf{k} &= -(1880 \text{ N}\cdot\text{m})\mathbf{k} \end{aligned}$$

ได้

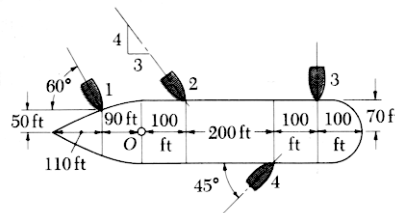
$$x = 3.13 \text{ m}$$

นั่นคือ แรงเดียวซึ่งสมมูลกับระบบนี้คือ $\mathbf{R} = 600 \text{ N} \downarrow$ $x = 3.13 \text{ m}$ **ตอบ**

ตัวอย่าง 3.9

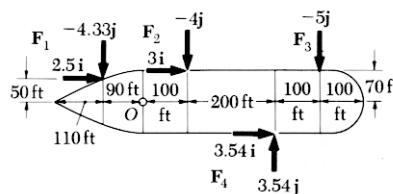
เรือลากจูง (tugboat) 4 ลำ กระทำต่อเรือเดินสมุทรลำหนึ่งแต่ละลำใช้แรง 5000 lb ด้วยทิศทางดังรูป ให้หา

- ก. ระบบแรงและแรงคู่ควบซึ่งสมมูลกระทำที่เสากระโดงเรือด้านหน้า
- ข. ตำแหน่งซึ่งเรือลากจูง เพียง 1 ลำ ที่มีกำลังมากขึ้น จะผลักดันให้เกิดผลต่อเรือเดินสมุทรลำนี้ เหมือนกับเรือลากจูง 4 ลำเดิม

(Beer, 1988: 107)

ก. ระบบแรงและแรงคู่ควบซึ่งสมมูลกระทำที่เสากระโดงเรือด้านหน้า O

(Beer, 1988: 107)

แยกแรงทุกแรงให้เป็นแรงองค์ประกอบ 2 แรงซึ่งตั้งฉากกัน (ใช้หน่วยกิโลปอนด์ ,kip) ระบบแรงที่ได้ต้องประกอบด้วยแรง \mathbf{R} และแรงคู่ควบ \mathbf{M}_O^R ดังนี้

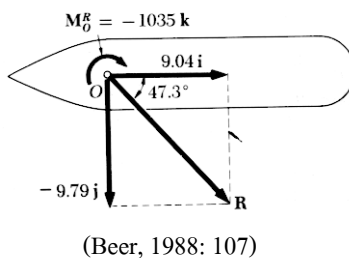
$$\begin{aligned}
 \mathbf{R} &= \sum \mathbf{F} \\
 &= (2.50\mathbf{i} - 4.33\mathbf{j}) + (3.00\mathbf{i} - 4.00\mathbf{j}) + (-5.00\mathbf{j}) + (3.54\mathbf{i} + 3.54\mathbf{j}) \\
 &= 9.04\mathbf{i} - 9.79\mathbf{j} \\
 \mathbf{M}_O^R &= \sum (\mathbf{r} \times \mathbf{F}) \\
 &= (-90\mathbf{i} + 50\mathbf{j}) \times (2.5\mathbf{i} - 4.33\mathbf{j}) + (100\mathbf{i} + 70\mathbf{j}) \times (3.00\mathbf{i} - 4.00\mathbf{j}) \\
 &\quad + (400\mathbf{i} + 70\mathbf{j}) \times (-5.00\mathbf{j}) + (300\mathbf{i} - 70\mathbf{j}) \times (3.54\mathbf{i} + 3.54\mathbf{j}) \\
 &= (390 - 125 - 400 - 210 - 2000 + 1062 + 248)\mathbf{k} \\
 &= -1035\mathbf{k}
 \end{aligned}$$

นั่นคือ ระบบแรงและแรงคู่ควบสมมูลที่ O ได้แก่

หรือ

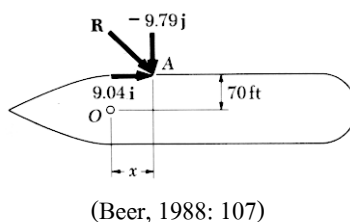
$$\mathbf{R} = (9.04 \text{ kips})\mathbf{i} - (9.79 \text{ kips})\mathbf{j} \qquad \mathbf{M}_O^R = -(1035 \text{ kip}\cdot\text{ft})\mathbf{k}$$

$$\mathbf{R} = 13.33 \text{ kips} \searrow 47.3^\circ \qquad \mathbf{M}_O^R = 1035 \text{ kip}\cdot\text{ft} \curvearrowright \text{ ตอบ}$$

หมายเหตุ ทุกแรงในระบบนี้อยู่ในระนาบเดียวกัน ผลรวมของโมเมนต์ของแรงทั้งหมดต้องตั้งฉากกับระนาบนี้ และโมเมนต์ของแต่ละแรงองค์ประกอบสามารถหาได้จากผลคูณของขนาดของแรงนั้นกับระยะตั้งฉากจาก O พร้อมทั้งกำหนดเครื่องหมายบวกสำหรับโมเมนต์ทวนเข็มนาฬิกา และลบสำหรับโมเมนต์ตามเข็มนาฬิกา

ข. ตำแหน่งซึ่งเรือลากจูง เพียง 1 ลำ ที่มีกำลังมากขึ้น จะผลักดันให้เกิดผลต่อเรือเดินสมุทรลำนี้ เหมือนกับเรือลากจูง 4 ลำเดิม

แรงซึ่งกระทำโดยเรือลากจูงลำเดียวจะต้องเท่ากับ \mathbf{R} และจุดตำแหน่งซึ่ง \mathbf{R} กระทำคือ A ต้องทำให้เกิดโมเมนต์รอบ O เท่ากับ \mathbf{M}_O^R

เนื่องจากผลจาก \mathbf{M}_O^R พยายามทำให้เรือเดินสมุทรหมุนตามเข็มนาฬิกา (มีเครื่องหมายเป็นลบ) จึงสมมุติให้จุด A มีตำแหน่งดังรูป โดย

$$\mathbf{r} = x\mathbf{i} + y\mathbf{j} = x\mathbf{i} + 70\mathbf{j}$$

จาก

$$\mathbf{r} \times \mathbf{R} = \mathbf{M}_O^R$$

ได้

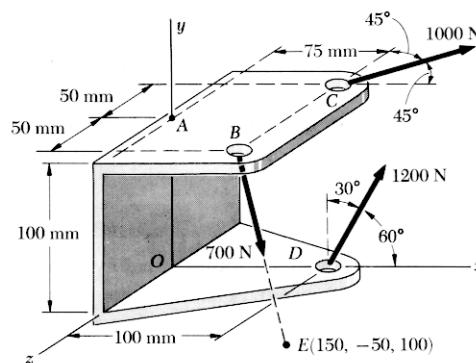
$$(\mathbf{x}\mathbf{i} + 70\mathbf{j}) \times (9.04\mathbf{i} - 9.79\mathbf{j}) = -1035\mathbf{k}$$

$$-x(9.79)\mathbf{k} - 636\mathbf{k} = -1035\mathbf{k}$$

$$x = 41.1 \text{ ft} \quad \text{ตอบ}$$

ตัวอย่าง 3.10

เคเบิล 3 เส้นยึดติดกับ bracket ดังรูป ให้แทนแรงเนื่องจากเคเบิลทั้ง 3 นี้ ด้วยระบบแรงและแรงคู่ควบที่ A

(Beer, 1988: 108)

วิธีทำ

หาเวกเตอร์ซึ่งเชื่อมต่อกับ A กับจุดอื่น ๆ ซึ่งแรงกระทำ และแยกแรงทั้งหมดเป็นแรงองค์ประกอบในแนวตั้งฉาก

สังเกตว่า $\mathbf{F}_B = (700 \text{ N})\lambda_{AB}$ เมื่อ

$$\lambda_{AB} = \frac{\overline{BE}}{BE} = \frac{75\mathbf{i} - 150\mathbf{j} + 50\mathbf{k}}{175}$$

ใช้หน่วย เมตร และ นิวตัน ได้

$$\begin{aligned} \mathbf{r}_{B/A} = \overline{AB} &= 0.075\mathbf{i} + 0.050\mathbf{k} & \mathbf{F}_B &= 300\mathbf{i} - 600\mathbf{j} + 200\mathbf{k} \\ \mathbf{r}_{C/A} = \overline{AC} &= 0.075\mathbf{i} - 0.050\mathbf{k} & \mathbf{F}_C &= 707\mathbf{i} \quad -707\mathbf{k} \\ \mathbf{r}_{D/A} = \overline{AD} &= 0.100\mathbf{i} - 0.100\mathbf{j} & \mathbf{F}_D &= 600\mathbf{i} + 1039\mathbf{j} \end{aligned}$$

ระบบแรงและแรงคู่ควบซึ่งสมดุลที่ A ประกอบด้วย แรง 1 แรง $\mathbf{R} = \sum \mathbf{F}$ และแรงคู่ควบ 1 คู่ $\mathbf{M}_A^R = \sum (\mathbf{r} \times \mathbf{F})$

แรง \mathbf{R} หาได้จากการบวกกลับกันตามเครื่องหมายของแรงต่าง ๆ ในแกนเดียวกัน

$$\mathbf{R} = \sum \mathbf{F} = \mathbf{F}_B + \mathbf{F}_C + \mathbf{F}_D = (1607 \text{ N})\mathbf{i} + (439 \text{ N})\mathbf{j} - (507 \text{ N})\mathbf{k}$$

การคำนวณหา \mathbf{M}_A^R จะสะดวกและง่ายขึ้นโดยเขียน $\mathbf{M}_A^R = \sum (\mathbf{r} \times \mathbf{F})$ อยู่ในรูปดีเทอร์มิแนนต์ ดังนี้

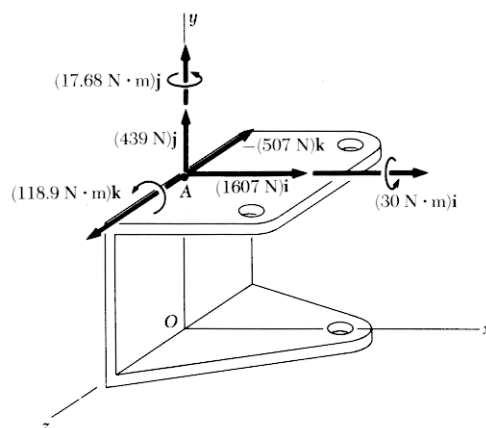
$$\mathbf{r}_{B/A} \times \mathbf{F}_B = \begin{vmatrix} \mathbf{i} & \mathbf{j} & \mathbf{k} \\ 0.075 & 0 & 0.050 \\ 300 & -600 & 200 \end{vmatrix} = 30\mathbf{i} - 45\mathbf{k}$$

$$\mathbf{r}_{C/A} \times \mathbf{F}_C = \begin{vmatrix} \mathbf{i} & \mathbf{j} & \mathbf{k} \\ 0.075 & 0 & -0.050 \\ 707 & 0 & -700 \end{vmatrix} = 17.68\mathbf{j}$$

$$\mathbf{r}_{D/A} \times \mathbf{F}_D = \begin{vmatrix} \mathbf{i} & \mathbf{j} & \mathbf{k} \\ 0.100 & -0.100 & 0 \\ 600 & 1039 & 0 \end{vmatrix} = 118.9\mathbf{k}$$

รวมโมเมนต์ในแกนเดียวกันตามเครื่องหมาย บวก และ ลบ ได้

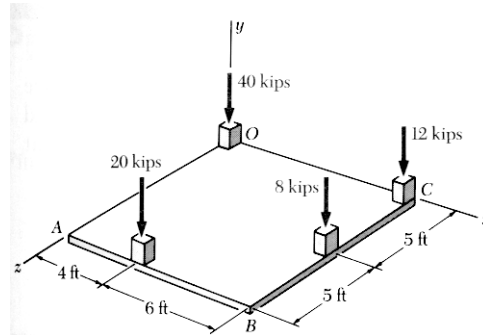
$$\mathbf{M}_A^R = \sum (\mathbf{r} \times \mathbf{F}) = (30 \text{ N}\cdot\text{m})\mathbf{i} + (17.68 \text{ N}\cdot\text{m})\mathbf{j} + (118.9 \text{ N}\cdot\text{m})\mathbf{k} \quad \text{ตอบ}$$

(Beer, 1988: 108)

ตัวอย่าง 3.11

ฐานรากสี่เหลี่ยมจัตุรัส ขนาด 10 ft x 10 ft รองรับเสา 4 ต้นซึ่งออกแรงกระทำต่อฐานรากดังรูป ให้หาขนาดและจุดกระทำของแรงลัพธ์ของระบบแรงที่กำหนดให้

(Beer, 1988: 109)

วิธีทำ

ลดระบบแรงให้เหลือเป็นระบบแรงและแรงคู่ควบกระทำที่จุดกำเนิด O ซึ่งประกอบด้วยแรง \mathbf{R} และ \mathbf{M}_O^R ดังนี้

$$\mathbf{R} = \sum \mathbf{F} \quad \mathbf{M}_O^R = \sum (\mathbf{r} \times \mathbf{F})$$

เวกเตอร์ตำแหน่งของจุดต่าง ๆ ซึ่งแรงในระบบที่กำหนดให้กระทำ เขียนในรูปตารางได้ดังนี้

\mathbf{r} , ft	\mathbf{F} , kips	$\mathbf{r} \times \mathbf{F}$, kip.ft
0	-40j	0
10i	-12j	-120k
10i + 5k	-8j	40i - 80k
4i + 10k	-20j	200i - 80k
	$\mathbf{R} = -80\mathbf{j}$	$\mathbf{M}_O^R = 240\mathbf{i} - 280\mathbf{k}$

เนื่องจากแรง \mathbf{R} และเวกเตอร์แรงคู่ควบ \mathbf{M}_O^R ตั้งฉากกัน ระบบแรงและแรงคู่ควบนี้สามารถจะลดให้เหลือแค่แรงเดี่ยว \mathbf{R} 1 แรง โดยตำแหน่งที่ \mathbf{R} กระทำใหม่ต้องทำให้เกิดโมเมนต์รอบจุด O เท่ากับ โมเมนต์ \mathbf{M}_O^R

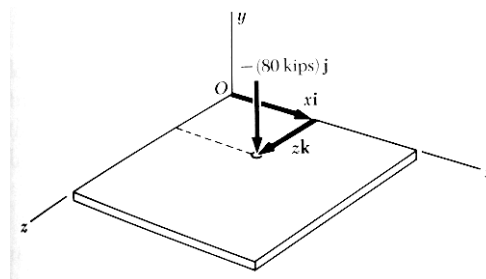
ให้ \mathbf{r} เป็นเวกเตอร์ตำแหน่งของจุดซึ่ง \mathbf{R} กระทำใหม่ โดยมีพิกัดเป็น x และ z ได้

$$\begin{aligned}\mathbf{r} \times \mathbf{R} &= \mathbf{M}_O^R \\ (\mathbf{x}\mathbf{i} + \mathbf{z}\mathbf{k}) \times (-80\mathbf{j}) &= 240\mathbf{i} - 280\mathbf{k} \\ -80x\mathbf{k} + 80z\mathbf{i} &= 240\mathbf{i} - 280\mathbf{k}\end{aligned}$$

สัมประสิทธิ์ของ \mathbf{k} และ \mathbf{i} ต้องเท่ากันทั้ง 2 ข้างของสมการ

$$\begin{aligned}-80x &= -280 & 80z &= 240 \\ x &= 3.50 \text{ ft} & z &= 3.00 \text{ ft}\end{aligned}$$

แรงลัพธ์ของระบบที่กำหนดให้ คือ $\mathbf{R} = 80 \text{ kips} \downarrow$ กระทำที่ $x = 3.50 \text{ ft}$, $z = 3.00 \text{ ft}$ ตอบ

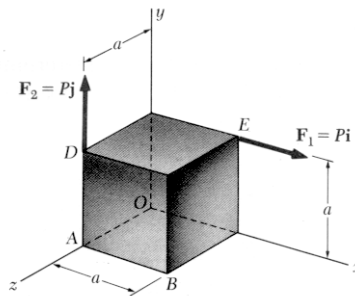

(Beer, 1988: 109)

ตัวอย่าง 3.12

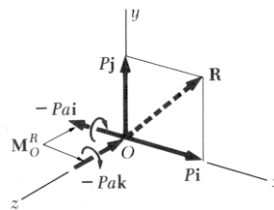
แรง 2 แรงซึ่งมีขนาดเท่ากัน P กระทำต่อวัตถุรูปทรงลูกบาศก์ ดังรูป ให้แทนแรง 2 แรงดังกล่าวด้วยระบบแรงและแรงคู่ควบซึ่งมีแกนร่วมกัน ซึ่งสมมูล และ ให้หา

- ก. ขนาดและทิศทางของแรงลัพธ์ \mathbf{R}
- ข. the pitch of the wrench
- ค. จุดซึ่งแกนของระบบแรงและแรงคู่ควบซึ่งมีแกนร่วมกัน ตัดกับระนาบ yz

(Beer, 1988: 110)

วิธีทำ

(Beer, 1988: 110)

หาระบบแรงและแรงคู่ควบซึ่งสมมูลกระทำที่จุดกำเนิด O เวกเตอร์ตำแหน่งของจุด E และ D ซึ่งแรงทั้ง 2 กระทำ คือ

$$\mathbf{r}_E = ai + aj \quad \text{และ} \quad \mathbf{r}_D = aj + ak$$

ระบบแรงและแรงคู่ควบซึ่งสมมูลกระทำที่จุดกำเนิด O ซึ่งประกอบด้วยแรง \mathbf{R} และ \mathbf{M}_O^R เป็นดังนี้

$$\mathbf{R} = \mathbf{F}_1 + \mathbf{F}_2 = P\mathbf{i} + P\mathbf{j} = P(\mathbf{i} + \mathbf{j}) \tag{1}$$

$$\begin{aligned} \mathbf{M}_O^R &= \mathbf{r}_E \times \mathbf{F}_1 + \mathbf{r}_D \times \mathbf{F}_2 = (ai + aj) \times P\mathbf{i} + (aj + ak) \times P\mathbf{j} \\ &= -Pak - Pai = -Pa(\mathbf{i} + \mathbf{k}) \end{aligned} \tag{2}$$

ก. ขนาดและทิศทางของแรงลัพธ์ \mathbf{R}

แรงลัพธ์ \mathbf{R} จากสมการ (1) แรงลัพธ์ \mathbf{R} มีขนาด $R = P\sqrt{2}$ และอยู่ในระนาบ xy และทำมุม 45° กับแกน x และ y ดังนั้น

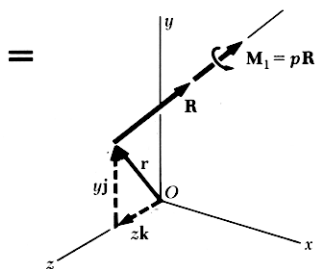
$$R = P\sqrt{2} \quad \theta_x = \theta_y = 45^\circ \quad \theta_z = 90^\circ \quad \text{ตอบ}$$

ข. the pitch of the wrench จากสมการ (3.62) และ สมการ (1) และ (2) ได้

$$p = \frac{\mathbf{R} \cdot \mathbf{M}_O^R}{R^2} = \frac{P(\mathbf{i} + \mathbf{j}) \cdot (-Pa)(\mathbf{i} + \mathbf{k})}{(P\sqrt{2})^2} = \frac{-P^2 a(1+0+0)}{2P^2}$$

$$p = -\frac{a}{2} \quad \text{ตอบ}$$

ค. จุดซึ่งแกนของระบบแรงและแรงคู่ควบซึ่งมีแกนร่วมกัน ตัดกับระนาบ yz

(Beer, 1988: 110)

จากข้อ ก. และ ข. และ สมการ (3.61) ระบบแรงและแรงคู่ควบซึ่งมีแกนร่วมกัน ประกอบด้วยแรง \mathbf{R} จากข้อ ก. และ เวกเตอร์คู่ควบ

$$\mathbf{M}_1 = p\mathbf{R} = -\frac{a}{2}P(\mathbf{i} + \mathbf{j}) = -\frac{Pa}{2}(\mathbf{i} + \mathbf{j}) \quad (3)$$

จากโมเมนต์ของ ระบบแรงและแรงคู่ควบซึ่งมีแกนร่วมกัน รอบ O เท่ากับ โมเมนต์ลัพธ์ \mathbf{M}_O^R ของระบบแรงเดิม

$$\mathbf{M}_1 + \mathbf{r} \times \mathbf{R} = \mathbf{M}_O^R$$

และจาก $\mathbf{r} = y\mathbf{j} + z\mathbf{k}$ และแทนค่า \mathbf{R} , \mathbf{M}_O^R และ \mathbf{M}_1 จากสมการ (1), (2) และ (3) ได้

$$-\frac{Pa}{2}(\mathbf{i} + \mathbf{j}) + (y\mathbf{j} + z\mathbf{k}) \times P(\mathbf{i} + \mathbf{j}) = -Pa(\mathbf{i} + \mathbf{k})$$

$$-\frac{Pa}{2}\mathbf{i} - \frac{Pa}{2}\mathbf{j} - Py\mathbf{k} + Pz\mathbf{j} - Pz\mathbf{i} = -Pa\mathbf{i} - Pa\mathbf{k}$$

ให้สัมประสิทธิ์ของ \mathbf{k} และ \mathbf{j} เท่ากันทั้งสองข้างของสมการ ได้

$$y = a \quad z = a/2 \quad \text{ตอบ}$$

